



Efsane isim
Kuzguncuklu Gençlerle buluşacak

Sayfa 5'te



Perihan Abla Futbol Turnuvası
Kuzguncuk

Sayfa 8'de



Yazar Eyyüp Epekinçi

12'de



O da Kuzguncuklu
Prof.Dr. Mehmet Tıgıl

Sayfa 14'te

Dünyanın Tek Köy Gazetesi

kuzguncuk varlık

kuzguncukvarlik.com

AĞUSTOS 2025 / SAYI 2 Fiyat 50₺

HER AYIN 15'İNDE
YAYINLANIR



KUZGUNCUK KİMİN OLACAK?

Kuzguncuk'un Değişen Yüzü: Neyi Kaybettik, Ne Kaldı?

- Boğaz'ın kıyısında, incelikli sokakları ve yerli esnafıyla Kuzguncuk, İstanbul'un kalabalığına inat nefes alınacak birkaç semtten biriydi. "-di"li geçmiş zaman kullanmak içimi acıtıyor. Çünkü **Kuzguncuk hâlâ çok güzel...** Ama başka bir şeye dönüşüyor. Daha "dışarıdan" biri için süslü, daha "içeriden" biri için biraz yabancı. Peki ne oldu, ne oluyor, ne yapmalı?
- Taş Fırınların Yerini Alan Soğuk Mekanlar Bakkallar, kahvehaneler, buluşma mekanları tamamen tükendi, yerini lüks kafeler, restoranlar aldı. Cadde boyu tek tip mekanlara dönüştü. Bu değişim "ilerleme" mi, yoksa başka bir şeyi mi temsil ediyor?
- Gentrifikasyon (soylulaştırma) diye bir kelime var ya, tam da bu. Eskiden insanların yaşadığı, yaşattığı mahalleler zamanla "keşfediliyor." Sonra kiralr yükseliyor, apartmanlar butik otellere, evler

Airbnb'ye, iş yerlerine, konsept mekanlara dönüştü, dönüşüyor. O mahalleyi mahalle yapan insanlar yavaşça kenara çekiliyor. Gündüz kalabalık, akşamları ise tamamen karanlık mekanlara dönüşmüş oluyor. Mahallelerden yerlilerin ve sanatçıların kaybolması demek kültürün kaybolması, hafızanın yok olması demek, sanatsal çoraklaşma demek.

■ *Paris'te Montmartre, New York'ta Brooklyn, İstanbul'da Kuzguncuk*

Bu durum sadece bize özgü değil. Paris'te Montmartre artık sanatçıların değil, turistlerin. New York'ta Brooklyn, 90'larda işçi sınıfının yaşadığı, duvarları grafiti dolu bir yerken; şimdi kafelerden geçilmiyor. Berlin'de Kreuzberg aynı şekilde dönüşüme uğradı. İspanya, Venedik... Örnekler çok fazla. Peki bu kaçınılmaz mı? Mahalle ruhu hep mi kaybolur?

■ *Birlikte Yaşamak Mümkün: Dünya'dan Umut Veren Uygulamalar*

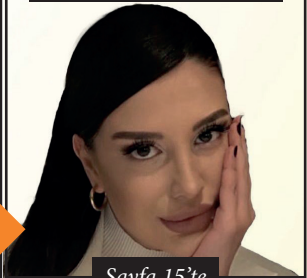
Ama her şey bu kadar karamsar değil. Barselona'da El Raval mahallesinde halk, belediye ile birlikte turizmin zararlarını dengelemek için sosyal konutlar, kiracı hakları ve mahalleliyle çalışmalar yürütüyor. Tokyo'da Shimokitazawa bölgesi, dönüşürken yerel kültürü korumak için küçük dükkanlara kira desteği veriyor. Kanada'da bazı mahallelerde, ev sahiplerinin yüzde 20'sinin "yerel halktan" olması zorunlu hale getirildi.

■ *Karar Biraz Bizde*

Kuzguncuk, İstanbul'un kaybetmeyi göze alamayacağımız nadir mahallelerinden. Ama bu dönüşümün bir sonucu olacak: ya kimliğini koruyarak yaşayan bir mahalleye ya da geçmişini hatırlanarak tüketilen bir "semt dekoruna" dönüşecek.

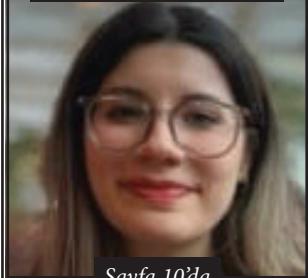
Genç yazarlar

Özgün Sezen Atalay



Sayfa 15'te

Yaren Yılmaz



Sayfa 10'da

İdil Uygur



Sayfa 12'de

Semih Yazıcıoğlu



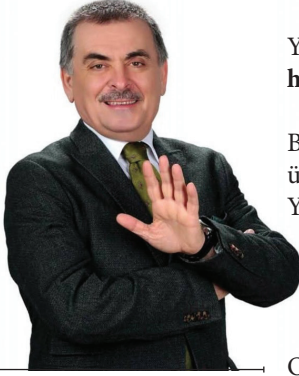
Sayfa 13'te

Ümit İnal



Sayfa 4'te

Editörden



Engin Şenol

Güzel başladı, iyi başladı, çok olumlu tepkiler aldık, alıyoruz **Kuzguncuk Varlık** artık Dünyanın Tek Köy Gazetesi olarak 2. Sayımızı da çıkardık. Nice nice sayılarda buluşmaya kararlıyız. Tabi Kuzguncuk kendine has değerleri, duruşu, renkli, tarihi bir yerleşim yeri. Yüzyıllardır imbikten süzülüp gelen değerleri oluşmuş, tepkileri farklı, bakış açısı renkli, hoşgörüsünü ispatlamış bir köy. Bizde bu bakış açısıyla yeni sayılar hazırlamaya devam edeceğiz.

Son yıllarda bazı aşınmalar olsa da ikinci sayımızda aramıza katılan genç yazarlarımızdan, endüstri mühendisi

Yaren Yılmaz'ın ifadesi ile "Bostan hâla yeşil, iskele hâla mavi"

Bu sayıda aramıza yeni katılan üç genç yazarımız daha var. Yazısından alıntı yaptığım **Yaren Yılmaz, İdil Uygur ve Özgün Sezen Atalay**. Bu üç genç yazarımıza ve **Nusret Güre**'ye –hoşgeldiniz - diyorum. Onlardan çok umutluyum.

Bu sayıda özellikle efsane takımımız Onbir yıldız'la ilgili çok özel bir röportaj yaptı **Nedret Ebcim** dostum. Hiç yenilgisi ve beraberliği olmayan bu muhteşem yapılanmanın tohumlarını bu sayı ile köyün topraklarına yeniden ektiğimize inanıyorum. Yine inanıyorum ki bu kulübü yeniden bu güzel köyde canlandıracacağız Özetle yine almanak gibi bir sayı elinizde. Özellikle sizlerden gelen ve sosyal medyada yer alan o güzel, anlamlı, teşvik edici ifadeler için teşekkür ederiz. İyi ki varsınız.

Özetle yine almanak gibi bir sayı elinizde. Özellikle sizlerden gelen ve sosyal medyada yer alan o güzel, anlamlı, teşvik edici ifadeler için teşekkür ederiz. İyi ki varsınız.



Kuzguncuk'un yüce gönüllü emlakçısı Süleyman Şark

Bir gazete değil yalnızca; bir hafıza defteri, bir vicdan terazisi, bir mahalle duası gibi okunuyor satırlarınız.

Köşe başında selamın, kahvede muhabbetin, sokakta hoşgörünün yeniden filizlenmesi için atılan bu adım; kelimelerin, gözlemlerin ve cesaretin ortak emeğidir.

Kuzguncuk'un varlığı, bu gazetenin adıyla bir kez daha tescillensin: Kuzguncuk Varlık, kendine sadık kalanların, değişirken kaybolmayanların emaneti olsun.

Kaleminiz daim, yolunuz bereketli, niyetiniz saf kalsın... "Hoş geldiniz" demiyoruz biz de. Çünkü siz zaten vardınız. Sadece sesi biraz geç duyduk.

Kuzguncuk... Sadece bir semt değil, bir zamanın diriliği, bir mekânın zarafeti, bir kültürün inceliğidir. Ve siz, bu köklü mahallenin ruhunu sadece korumayı değil, yaşatmayı da hedefliyorsunuz. Bu, sıradan bir yayıncılığın değil; bir yürek seferberliğinin nişanesidir.

Kuzguncuk Varlık... Adı gibi "varlık"ta duran bir nefes olmayı arzuluyor. Gürültüye karşı bir sükûnet, telaşa karşı bir metanet, her şeyin satıldığı bir çağda satılmayan dostlukların adı olmak istiyor.

Ve biz biliyoruz: Bu ses ticaretin değil, vicdanın sesi. Bu gazete, "haber" vermekten çok "değer" koruma çabası. Bu yolda her sayfanız, bir vefa notası olsun... Her satırınız, bir selam gibi dolaşsın mahallede...

Siz bir gazete değil, mahalleyi kendine anlatan bir ayna, geçmişin vakarını geleceğe mektupla taşıyan bir postacısınız.

Kaldırım taşlarına sinmiş hatıraları, çınarların gölgesinde bekleyen huzuru, bir fincan kahvenin hatırını unutmayanlara yeniden hatırlatacak bir sestir bu.



O doğuştan Kuzguncuklu Mehmet Karasu

KÜNYE



Dünyanın Tek Köy Gazetesi

İmtiyaz Sahibi -Yazı İşleri Müdürü:

Engin Şenol

engin@kuzguncukvarlik.com

Yayın Kurulu:

Cengiz Kaptanoğlu, Nedret Ebcim, Yalçın Öcal, Sezen Atalay, Mustafa Yılmaz, Dr.Turan Baş, Mehmet Altunbulak, Murat Şahan, Olcay Demir, Burhan Karaçam, Yılmaz Özbakır, Osman Mete, Salih Koçan, Rıdvan Öztürk, Nusret Güre, Ali Doğan

Sosyal Medya ve İçerik Üretme Sorumlusu:

Özgür Çamur

ozgur@kuzguncukvarlik.com

Tasarım-Mizampaj: Ali Doğan

Temsilcilikler:

Almanya: Nuri Maminoğlu

Fransa: Dursun Bilgiç

K.Makedonya: Dr. Mükrem Şaban

Gürcistan: Dursun Köse

İdare Yeri:

Barbaros Mahallesi, Mor Sümbül Sokak
VARYAP Meridyen 1.Blok No: 49
Ataşehir- İSTANBUL - TÜRKİYE

Basım Yeri: Akademi Basın Yayın
Topkapı-İstanbul

Türü: İktisadi ve ilmi, Türkçe, Aylık,
Yerel, Süreli

Her konuda ulaşmak için:

Telefon: 0 216 515 33 55

Whats App: 0 532 547 69 20

info@kuzguncukvarlik.com

Web: kuzguncukvarlik.com

Sosyal Medya Adresleri:

X Instagram Facebook LinkedIn kuzguncukvarlik

Kuzguncuk Varlık Gazetesi Resmi Gazete'nin 6
Temmuz 2022 tarih ve 31888 sayılı nüshasında
yayınlanarak yürürlüğe giren BASIN AHLAK
ESASLARI'na uymayı taahhüt eder.

Sizden Gelenler

Merhabalar öncelikle Kuzguncuk Varlık gazetesinin çıkmasına vesile olan Engin abime ve emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Ben 2010 da tanıştığım eşim İlker Şahin ile 2013 te evliliğe attığımız adımla Bursa'dan Üsküdar Kuzguncuğa yerleşen Çiğdem Şahin.



İlk geldiğimden beri aşık olduğum bir KUZGUNCUK sevdalıyım.2014 te hayatımıza giren kızımız İraz ile birlikte çok ama çok güzel günlerimizin geçtiği güzel Kuzguncukta birlik ve beraberliğin, kardeşliğin, esnafıyla tüccarıyla, halkıyla, tarihiyle her anlamda birbirine kenetlenen insanların olduğu çok güzel bir semte gelin geldiğim için çok mutluyum ve hâlâ ilk günkü gibi sevdiğim bu güzel semtin her köşesine çok büyük özlem duyuyorum.

Klas köftenin sahibi Kadri abimin efsane köftesi ve piyazı, karşıdaki gül ekmek fırınının mis

kokulu ekmekleri, yandaki manav (Hıdır abi, Erdem) o zamanlar berber Murat, taksici abilerim bostanda kızımı oynattığım meyve ve sebzeler yetiştirilen ve daha sayamadığım nice güzel insanlarla birlikte Kuzguncugun muhteşem ambiansını unutmak mümkün değil...

Demem o ki o güzel Kuzguncuğumuzun tüm güzelliklerini ve değerimi kaybetmeden yaşatılması isteklerim arasındadır.

2017 de mecburi sebeplerle Bursa'ya taşınmış olsam da gönlüm hâlâ güzel Kuzguncukta.

Dilerim bir gün yeniden ve daha güzel bir Kuzguncukta yaşlanmak nasip olsun.

Uzun lafın kısıası KUZGUNCUK anlatılmaz yaşanır bir yer değeri ve kıymeti bilinmeli kesinlikle. Hepinize özlem dolu sevgi,saygı ve selamlarımı iletiyorum...



Hüseyin Demir

YAKIN ZAMANLARDA ARAMIZDAN AYRILANLAR

RAHMETLE ANIYORUZ

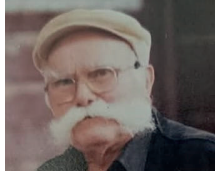
Kuzguncuk güzel insanlarla doluydu. Kimileri güzel anılar bıraktı, kimileri sessiz uçup gittiler. Fotoğraflara baktığımızda "Vay odamı gitmiş? diyeceğimiz o kadar isim var ki.



Dilek Kısacokoğlu
(Ağustos 2025)



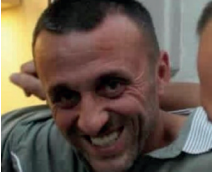
İsmet Yavaş
(Temmuz 2025)



Hasan Şengör
(Temmuz 2025)



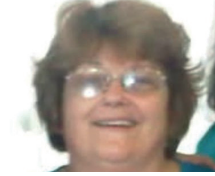
Recep Mete
(Temmuz 2025)



Mustafa Yazıcıoğlu
(Temmuz 2025)



Bekir Kaya
(Temmuz 2025)



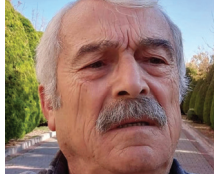
Donna Özsarfati
(Temmuz 2025)



Cevat Sayın



Ömer Güzeldemirci
(2025)



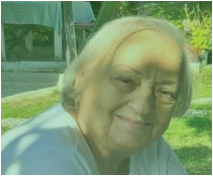
Ali Hızır Kalkan
(Ocak 2025)



Fahrettin Dormen
(2025)



Hamdi Özbakır
(2024)



Keriman Varan
(2024)



Rıza Suat Gökdel
(2024)



Semahat Şahin
(2024)



Hatice Özkan
(2024)



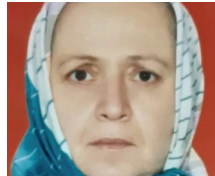
Hüseyin Şahin
(2023)



Lütfi Çelik
(2023)



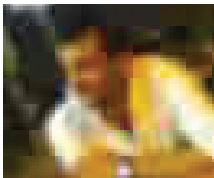
Hasan Mete
(2023)



Yıldız Taşkent
(2022)



Perihan Şişman
(Ocak 2022)



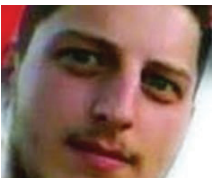
Olcay Süslü
(2020)



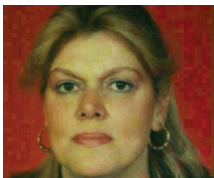
Yusuf Katipoğlu
(Kasım 2018)



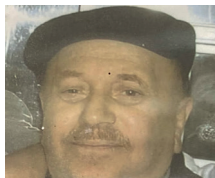
Gökçe Aynacı
(2017)



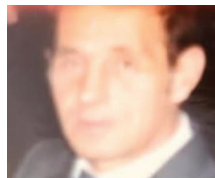
Samet Uslu
(15 Temmuz)



Viktoria Temel
(2015)



Mehmet Uçargan



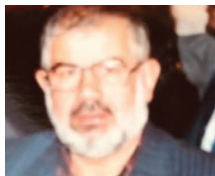
Sitki Taşer



Remzi Karaçam



Selim Bayraktar



Kadir Şişman



Altan Bozkurt

BİLİRKİŞİ



Cengiz Kaptanoğlu

Köyümüz ve Gerçekler

... Ve ikinci sayı. İlk sayıda yaptığımız tespitlere katılmayan yok. Hepisi doğru? Tamam da ne yapmalıyız? İşte sorulan soru bu. Bunun cevabı belli. Çözüm: Tek ses olacağız. Bir araya geleceğiz. Kuzguncuk'un sahibi bizim diyeceğiz. Zira geçmişte Bostan'da olduğu gibi yine başarabiliriz. Kuzguncuk'u kötü gidişattan kurtarabiliriz. Bu başarıda Kuzguncuk Derneği'nin ve bilinçli insanların payı çok büyük. Şimdi Kuzguncuklu gençler artık devrede. Bakın gazetemizin bu sayısında nasıldan haykırıyorlar gerçekleri. İnanın şu an daha kalabalığımız daha güçlüyüz. Bu yüzden enseyi karartmaya niyetimiz yok.

Dünyanın en güzel köyüne 6 yaşında geldim. Bu eşsiz, boğazın incisi köyümüzde yaşamak, birçoğumuzun en büyük şansı. Burası sadece bir semt değil, dünyanın tek boğaz köyü. Tarihi dokusuyla, yemyeşil doğasıyla ve iç içe geçmiş komşuluk ilişkileriyle bir cennet köşesi. Ama bu cennetin riskleri de yok değil.

Son zamanlarda, bizim güzel köyümüzün karşı karşıya olduğu kötü gidişatı görüyorum. Pahalılık, her geçen gün artan kiralar, otopark sorunu. Kalabalık, kafe furysı, temizlik başlı başına bela. En önemlisi eski Kuzguncuklu kalmayacak bir kaç yıla kadar bu güzelim köyde. Kuzguncukluluk ruhu tehdit altında. Çocukluğumuzun geçtiği sokaklarda, eski bakkalın, manavın, kahvenin, terzinin yerine açılan kafeleri gördükçe içim burkuluyor. Komşularımız birer birer evlerini terk etmek zorunda kalıyor çünkü artan kiralarla baş edemiyorlar. Ev sahibi olan ise - yüksek kira alırım.keyfime bakarım- modunda.

Kuzguncuk'u Kuzguncuk yapan, kafeler veya pahalı dükkanlar değil, yüzyıllardır burada yaşayan insanlar, onların hatıraları ve bu mahalledeki dayanışmadır. Eğer bu insanlar, bu kültür bu semtten giderse, Kuzguncuk sadece güzel manzaralı, pahalı evlerden oluşan bir yer haline gelir. Fakat önce esnaflar olarak bir kendimize gelmeyiz. Kaldırımları hatta yolları işgalden vazgeçmeliyiz. Fiyatları makul seviyeye çekmeliyiz. Yoksa köyümüzün ruhunu kaybediyoruz.

Bu sorunlara karşı hep birlikte duracağız. Yerel yönetimden, derneklerimizden ve her bir Kuzguncukludan, bu özel yerin dokusunu korumak için daha fazla çaba göstermek zorundayız. Bunun için bir araya geleceğiz, muhabbeti çoğaltacağız, dayanışmayı artırıp tedbir alacağız. Kuzguncuk'un geleceği, bu köyde doğmuş, büyümüş ve onu yaşatmak isteyen bizlerin elinde.

Bu cennet köşesi, sadece bir yer değil; bir yaşam biçimi, bir mirastır. Bu mirasa sahip çıkalım. Çıkacağız.

DENETÇİ



Nusret Güre

Kuzguncuk Ne Olmalı Ne Olmamalı

Üsküdar'a bağlı tarihi ve güzel bir semt olan Kuzguncuk, boğazın yanı başında kurulu adeta küçük bir köydür, öyle de kalmalıdır kanaatimce Kuzguncuğu Kuzguncuk yapan belki de bu bakırlığı diyebiliriz, bizim nesil Perihan ablayla tanıdık Kuzguncuğu, gençlik yıllarımızda ekmek teknesi ve hatırla sevgili dizileri bir başka sevdirdi bize Kuzguncuğu, tabii ki her daim kahve içmeye bekleyen Engin Şenol ağabeyin payı da yadsınamaz.

Kuzguncuk tarihi yapılarıyla adeta kültürel bir miras olup, bu miras korunmalıdır, ekonomik değer artışı için yerel halkın gücü zayıflatılmamalı, mahalle buluşmaları, tiyatro, müzik gibi etkinliklerle, bu kültürel miras gelecek nesillere aktarılmalıdır.

Bende Kuzguncuk aşıklarından biriyim. Son yıllarda bazı olumsuzlukların geliştiğinin farkındayım ve üzülüyorum. Hâla bu olumsuz bir anlamda riskleri gidermek yeni bir anlayışla esnaf için turizm ekonomisi önemli, ancak yerel yaşamı olumsuz etkilemeden de semtin güzelliklerini ön plana çıkartmak mümkün. Otopark, kaldırım işgali olmadan, fiyatları makul seviyeden tutarak, aidiyet duygusu ile yüklü müşterinin gelmesini sağlayarak Kuzguncuk korunabilir mi? Evet korunabilir. Fakat bunun için kararlılık lazım. Yoksa bu güzelim köy, dünyanın en güzel vadisi, hoşgörünün merkezi, mahalle havası bir anda donuklaşıp tarihteki yerini alır. Aman dikkat.

Kuzguncuk tarihi dokusu korunmalı, gerçi boğaz öngörünüm yasağı var ama yine de dönüşüm adı altından değiştirilmemelidir. Yerel esnaf desteklenmeli, ticari hesap peşindeki zincir mekanlar Kuzguncuk' da olmamalı, ben Kuzguncukluyum diyen herkes bu tarihi dokuya sahip çıkmalı, ekonomik kaygılara kurban edilmemeli asla bir Ortaköy olmamalı.

Zinnet Teyzeyi de Uğurladık

Kuzguncuğun eski sakinlerinden, Ayyıldız ailesinin en büyüğü Zinnet Hatice Ayyıldız berzah alemine yolculuğu çıktı. Cenazesi 27 Temmuz Pazartesi Kuzguncuk Cami'in de kılınan öğleye müteakiben cenaze namazı sonrası Nakkaştepe mezarlığına defnedildi. Ayyıldız ailesine başsağlığı, teyzemize gani gani rahmet dileriz.



GENÇ GÖRÜŞ



Ümit İnal

Kuzguncuğun Ruhunu Anlamayanlar Çoğaldı

Kuzguncuk'ta yaşamak bana hep iyi geldi. Çocukluğumun geçtiği mahallenin her köşesinde bir tanıdık, bir selam var. Gün içinde uğradığım kafelerde çalışan arkadaşlarımla sohbet etmek, mahalleden geçenleri izlemek bile yetiyor bazen. Sonrasında mahallede aşağıdan yukarı yürüyüp nabzını tutmak, kendimi toparlamama iyi geliyor. Babamın da burada yıllardır çay ocağı var, o yüzden kalabalığı kötü göremem, herkesin kazandığını bilmek bana iyi geliyor.

Ama bazı şeyler can sıkıyor. Gezmek için gelen ama arabayla drift atan, yüksek sesle şarkı açıp bizim dilimize yabancı hareketler sergileyenler var. Sadece onlar değil, buraya yerleşmiş ama burayı hiç anlamamış insanlar da aynı şekilde..Kuzguncuk'un bir ruhu, bir dili var. Bunu bilmeyenler mahallenin dokusunu bozuyor, buraya dışarıdan bakanın da gözünü yanıltıyor. Bir de park sorunu var, artık yerlisi bile aracına yer bulamıyor çünkü sokaklar otoparka döndü. Yine de tüm bu karmaşaya rağmen.. Kuzguncuk hala nefes alabildiğim tek yer..

İLK ETKİNLİK, İLK BULUŞMA

Mevlüt Dinç



Kuzguncuğun İsmail abisinden selam var.

Çetin Özbakır arkadaşımızın yönetiminde ki Köyümüz Kuzguncuk Sohbet Sayfası'nda geçen hafta gündeme gelen "Yaşar abiyi gören var mı?" paylaşımı ses getirdi. Hemen harekete geçen Gül Ekmek fırınının emektarlarından Naci abinin oğlu Kuzguncuklu Halil Naci Özkan, Arap Yaşar abiyi evinde buldu, birde Çetin Özbakır ile görüntülü bir görüşme sağlandı sonunda da bu mutlu poz çekildi. Bizde tüm vefalı dostlara sağlık ve afiyet diliyoruz.

BİLGİSAYAR OYUNLARINDA DÜNYACA ÜNLÜ İSİM:

MEVLÜT DİNÇ

EFSANE İSİM
KUZZGUNCUKLU
GENÇLER İÇİN
JAPONYA'DAN
GELECEK

Dünya oyun endüstrisinde efsane olarak anılan Sobee'nin kurucusu Mevlüt Dinç, Kuzguncuklu gençlerle bir araya gelecek. Ekim başlarında planlanan bu buluşma için şimdiden hazırlıklar başladı.

Gençler sınırlı sayıda olan kontenjan için şimdiden yerinizi

ayırın. Salon kapasitesi sınırlı olduğundan mürakat için Kuzguncuk Varlık künyesinde yer alan telefon ve -kuzguncukvarlık- sosyal medya hesaplarına mürakat edilebilir.

Mevlüt Dinç Kimdir?

Dünya oyun endüstrisinde efsane oyun yapımcıları arasına girmeyi başaran ve Sobee'nin kurucusu Mevlüt Dinç, oyun geliştirmeyi tamamen kendi kendine 1983'te İngiltere'de öğrendi.

Dinç, Türkiye'deki oyun severlerin de yakından tanıdığı Enduro Racer, Last Ninja 2, First Samurai ve Street Racer gibi ünlü oyunların yazarı ve yapımcısı olarak birçok ödül aldı. Oyun sektörünün çok gelişmiş olduğu İngiltere'de edindiği birikimini Türkiye'ye taşıyıp bu alanda öncü olan Dinç, Türk Telekom çatısı altında Sobee'deki ekibi ile Türkiye'de dünya standartlarında yerli yetenek ve emekle geliştirilmiş bir sürü başarılı çalışmaya imza attı.

Mevlüt Dinç oyun sektörünün merkezindeki isim olarak Türkiye'nin neredeyse her şehrinde on binlerce kişiye seminer ve konferanslar ile ulaşmış; üniversitelerde, televizyon programlarında, ulusal ve yerel basın mecralarında onlarca kez kamuoyu karşısına çıkmıştır.

Mevlüt Dinç, 2011 yılında kendi öncülüğünde kurulan Türkiye Dijital Oyunlar Federasyonu'nun da Kurucu Başkanı'dır.

Dinç ayrıca İngiltere oyun sektörüne katkılarından dolayı en önemli sanat ve film kurumu BAFTA üyesidir.

Hayatını ve kariyerini anlattığı 'Hayat Bir Oyun' kitabıyla gençlere ilham oluyor. (www.mevdinc.com)

Kuzguncuk ve Mustafa Kemal Atatürk

Tarihi semtimiz güzelliği ve Boğaz'ın en nezihten semtlerinden biri olarak da pek çok ziyaretçiyi ağırlamaktadır. Ancak Kuzguncuk'u emsalsiz yapan yalnız güzelliği değil ilgi çekici mekanları değil aynı zamanda her adımda saklı tarihi değerlerinden kaynaklanmaktadır. Kuşkusuz bunun en büyük örneğinde Mustafa Kemal'in semtimizde geçirdiği günlerin izidir.

Mustafa Kemal de anılarında Kuzguncuk buluşmalarının onun kültürel gelişmesinde ne kadar önemli yer tuttuğundan bahseder.

GÖZLEM



Samî Özeren

Ali Fuat Cebesoy'da SINIF ARKADAŞIM ATATÜRK adlı anılarını yazdığı kitabında Kuzguncuk ve Atatürk bağlantısını şöyle anlatır;

"Kuzguncuk'ta yeni yaptırdığımız binaya taşınmıştık. Birkaç hafta sonra babam:

— Mustafa Kemal Efendi'yi göreceğim geldi. Beklediğimi kendisine söyle ve al getir, dedi. 1902 yılı haziran ayı sonlarına doğru bir perşembe günü Mustafa Kemal ile beraber Kuzguncuk'a geldik. Babam evde yoktu.

Mustafa Kemal akşam yemeğini bizde yiyecek, yemekten sonra İstanbul'a dönecekti. Harp Akademisi'nin birinci sınıfına geçmiş bulunan Pirlepelî Ali Fethi (Okyar) ile randevusu vardı. Biraz istirahatten sonra Boğaz'da gezmeye çıktık. Döndüğümüz zaman babamı evde bulduk. Elini öpen arkadaşımın o da yüzünden gözünden öptü.

— Oğlum, burası senin evin sayılır, ne için sık sık gelmiyor da davet bekliyorsun?, diye serzenişte bulundu. Birinci katta Boğaz ve Galata rıhtımını kâmilten gören odalardan birinin bu gecelik Mustafa Kemal'e ayrılması için talimat verdi. Arkadaşım yemekten sonra İstanbul'a dönmek zorunda olduğunu söylediği zaman izin vermedi:

— Katiyen olmaz, yarın Fuat (Ali Fuat Cebesoy) ile beraber dönersiniz. Hem sizi çok değerli bir erkânı harp mirivası (tuğreneral) ile tanıştıracam."

Aynı günün akşamı, Harp Okulu'na dönmek üzere oldukları için, taşlıkta Boğaz'ın serin rüzgârlarıyla günün sıcaklığını azaltmaya çalışan iki arkadaş, ayrılmak üzere Ali Fuat Cebesoy'un babası (İsmail Fazıl Paşa) nın yanına giderler, kitapta o an şöyle anlatılır;

"Babam:

-- Keskin zekân ve yüksek kabiliyetin memleketin geleceği üzerinde müessir olacaktır. Bu sözlerimi bir kompliman olarak alma. Sende memleketin başına gelen büyük adamların daha gençliklerinde gösterdikleri müstesna kabiliyet ve zekâ emareleri görmekteyim. İnşallah yanılmamış olurum, dedi. Esasen mahcup olan arkadaşım, bu metih karşısında başını önüne eğdi.

—Paşa, hazretleri, asla lâıyk olmadığım iltifatı gösterdiniz, diye teşekkür etti."

O günden sonra Mustafa Kemal, Harbiye'deki tahsili süresince hafta tatillerinde Kuzguncuk'ta kalmıştır, bu süre zarfında sıklıkla seçkim misafirlerin olduğu toplantılarda bulunur, aynı zaman süresi içinde Kuzguncuk ve çevresinde Ali Fuat Cebesoy ile gezintiler yapar.

Mustafa Kemal Atatürk daha sonraki tarihlerde de Kuzguncuk'a gelmiştir.

Kuzguncuk'a anlam kazandıran birçok değer yanında Mustafa Kemal'in Kuzguncuk zamanları Kuzguncuk ile ilgili olan tüm kişilere biraz sorumluluk katmaktadır diye düşünmek gerekir. Böylesi bir semtin sakinleri olarak tarihi miraslarımıza sahip çıkmak, gerektiğinde onları korumak adına üstümüze düşenleri yapmak, yaşatmak görevimizdir.

DELİ FİŞEK



Salih Koçan

Kuzguncuk'un Ruhunu Korumak

Söz konusu, doğup büyüdüğümüz bu cennet köşesi Kuzguncuk'sa gözümü budaktan esirgemeyeceğimi ilk yazımda dile getirmiştım. Yine tekrarlıyorum. Yazmaktan bıkmayacağım. Çünkü başka Kuzguncuk yok. Bende buradar hiç bir yere gitmeyeceğim. Buraları da Kuzguncuk ruhundan habersiz, rant için gelenlere, değerlerimizi sömürenlere teslim etmeyeceğiz. Bugün sizlere içimi kemiren, sesimi yükseltmemeye neden olan sorunlardan bahsedeceğim.

Kuzguncuk'un artık o eski, sakin ve huzurlu köy olmadığını biliyorsunuz. Boğazın ortasındaki bu inci, maalesef ki bir istilaya uğruyor. Yerli turist akını, birbiri ardına açılan kafeler, aşırı pahalılık. Bunların getirdiği kalabalık, ses kirliliği ve en önemlisi de temizlik sorunu, Kuzguncuk'u boğuyor. Hele anlaşılmasız şekilde köyümüz kirliliğe hale geldi. Çöpler dolu, ağaçların dibi çöp torbaları ile dolu, sokaklar izmarit dolu. Ne oldu böyle? Böyle bir semt böylesine nasıl kirlenir? Anlam veremiyorum. Gecenin geç saatlerine kadar süren gürültü, bizim mahallemizin o meşhur huzurunu alıyor. Komşularımın penceresinden yükselen şikayetleri duyar gibiyim.

Bir diğer kanayan yaramız ise otopark sorunu. Kuzguncuk'u ziyaret eden yüzlerce araç, zaten dar olan sokaklarımızı işgal ediyor. Evimin önünde artık yer bulmak günün piyangosu gibi. Acil durumlarda ambulansın, itfaiyenin bile giremediği bu sokaklar, bir an önce bir çözüme kavuşturulmalı.

Belediyeden, yerel yönetimden ve en önemlisi de bu mahalleyi seven herkesten ricam, Kuzguncuk'a sahip çıkalım. Bu güzel köyü, bir eğlence mekanına, pahalı, ruhsus bir köye, otopark işkencesine dönüştürmeyelim. Kuzguncuk'un ruhunu korumak, bizim en büyük görevimiz. Aksi takdirde, bu güzel köyü, geri dönüşü olmayan bir şekilde kaybedeceğiz. Vicdanım Kaybettik demek istemiyor. Zira yek vücut olursak bu gidişatın önüne geçebiliriz.

Kuzguncuk Sevdalısı Çarlı ve İbrahim

Aslında hikaye derin, anlamlı ve ibretlik.

İbrahim Can aslında lojistik işi yapmış, şirketini de büyütmüş, başarılı bir işadamlı. Şimdi tam bir emeklilik hayatı yaşıyor. Hemde ne emeklilik. Hemen boğazın incisi, dünyanın en güzel köyü Kuzguncuk'un üst kısmında oturuyor.

Bir an karar verip işi gücü oğluna bırakıp, kendini gezmeye, doğaya, iyiliklere adamaya karar verir. Zaten 60 yaşını da aşmıştır. İmkanları nispetinde yetik ve öksüz çocukları bulup, onların öğrenimlerine yardımcı olur. Kendisi tam bir motosiklet hastasıdır. Bir gün Karamürsel'den bir bayan arar kendisini. "Kimsesizlere baktığını söylediler. Burada bir yetim var. Çok zor durumda. Gel bunu kurtar" der. Israrlı telefonlar susmaz. Zaten gezmek hayatıdır ya atlar gider Karamürsele. Bulur bayanı. "Yetim nerede?" diye sorar.



İbrahim Can ve Çarlı

SAĞ GÖZÜ ATILAN TEK MEDENİ PARÇALANMIŞ

Bayan sağ gözü parçalanmış, vücudunun çeşitli yerlerinde açık yaralar olan Pug cinsi yavru köpek ile karşılaşır. Bir an şaşırır, köpeğin durumuna da üzülür. Köpek bakımı ile ilgili hiçbir bilgisini olmadığını, götürmesi için uygun şartlarının olmadığını söylese de bayanın ısrarı devam eder. Bir benzin istasyonunda çalışanların köpeği öldüresiye dövdüklerini, öldü diye bırakılan yavru köpeği bırakmaya kıyamadığını ve eve getirdiğini anlatır. Bir an İbrahim Can fena olur. Çöker kalır Çarlı'nın yanına. O an karar verir motoruna attığı gibi Kumbaba'ya getirir, kendi odasında bir koltuk tahsis eder. 24 saat beraberlerdir artık. Karavanı ile nereye götürürse yanındadır artık. Ne var ki Çarlı bir türlü uyum sağlamaz İbrahim beye.

ÇARLI BİR KAÇ KEZ ELİNİ ISIRIR

Zaman zaman ellerini ısırır Devamlı hırçın tepkiler verir. Yılmaz İbrahim bey. Önce yaralarını iyileştirir. Gitmedik veteriner bırakmaz. Aylar sonra Çarlı ile çok sıkı dost olurlar. Artık Çarlı'sız uyku bile haramdır İbrahim beye. Motorunda, karavanında özel bir sepet yaptırır sevimli köpeğine. Gittiği restoranlarda tepkiler olsa bile yemeğini paylaşır masada. Bu yüzden çok da kavga etmiştir garsonlarla. Göz profesörüne ile gider nakil için. Fakat göz için umut yoktur. Şimdi onlar sık sık Kuzguncuk'un buluşma noktası Yıldırım Çayevinin müdavimi. Gözlük ve kaskıyla daim yeri hazır köşede. İbrahim Can, arkadaşı Cengiz ile çene patlatırken Çarlı ağırbaşlı duruşu ile motorun üstünde ki sepetinde keyif çatar. Ta ki kedileriyle meşhur bir Kuzguncuk kedisi görünceye kadar.



Pug cinsi Çarlı

RAVEN CAFE KUZGUNCUK

Kuzguncuk'un Kalbinde Kahvaltı, Lezzet ve Sanat



Kahvaltıdan Tatlıya

Lezzetin ve özenin bir araya getirildiği bir menü sizleri bekliyor. Güne, çeşit çeşit taze peynirler, taptaze domatesler, salatalıklar ve güzel zenginlikler ile donatılmış bir serpme kahvaltıyla başlayın. Öğle yemeğinde ise ana yemekler, sıcak gözlemeler, bol bol malzemeli nefis wrap'ler, taze lezzetli makarnalar, hamburgerler ya da çıtır çıtır tostlarla gün enerjinizi tazeleyin.

Kapanışı mı?
Ev yapımı tatlılar ve eşlik eden taze demlenmiş keyifli bir kahveyle yapmanızı öneririz.

Nefes Almak İçin Bir Yer

Tek başınıza bir kahve molası da olur, dostlarla kahkahalarla dolu bir masa da. İster çalışmak için gelin, ister sadece durmak için. Raven Cafe, kendinizle yeniden tanışmanız için ideal bir mekan ve durak.

Etkinlik ve Sanat

Raven Cafe'de sadece oturulmaz, üretilir de. Sanatın günlük yaşama karıştığı, yaratıcı ruhlara alan açan bir kafe burası. "Mekanda Sanat Var" etkinlikleri kapsamında düzenlenen heykel ve resim workshopları, mekan bir buluşma ve üretim alanına dönüştürüyor. Katılın, izleyin, deneyin ya da ilham alın.

Raven Cafe Kuzguncuk'ta Serpme Kahvaltı Keyfi

Güne, Kuzguncuk'un sakin sokaklarında yürüyerek başlayın; yolunuz Raven Cafe'ye düşsün...

Burada sizleri, özenle hazırlanmış, renk renk, farklı tatlar ile dolu bir serpme kahvaltı bekliyor.

Taptaze domates ve salatalıklar, çeşit çeşit peynirler, zeytinler, reçeller, çıtır simit ve ekmekler...

Yanında sıcak demlenmiş çay ve günün ilk sohbetine eşlik eden sıcak bir gülümseme.

Raven Cafe'nin serpme kahvaltısı; sadece bir kahvaltı değil, yavaşlamanın, paylaşmanın ve anı sevdiklerinizle doyusuya yaşamanın en lezzetli yolu.

Kuzguncuk'un kalbinde, güzel bir sabaha serpme kahvaltı ile başlamak isteyen herkes davetlidir.

Bekliyoruz.

İcadiye Caddesi No:120, Kuzguncuk
Üsküdar/İstanbul
Instagram: @kuzguncuk_raven



Röportaj: Nedret Ebcim

Boğazın rakipsiz takımı

EFSANE ONBİRYILDIZ YENİDEN CANLANDIRILMALI



Nedret Ebcim ve İsmail Aksoy

Köy takımı olup, hiç mağlup olmayan, beraberliği bile bulunmayan Kuzguncuk Onbiryıldız futbol takımının efsane oyuncusu 10 parmağında on marifet İsmail Aksoy ile Burhaniye'de buluştuk.

Hoş geldiniz İsmail abi.

Hoş bulduk Nedret.

Çok yönlü, yetenekli, çalışkan boğazın bu özel köyünün renkli bir simasısın. Önce Kuzguncukluğunuzdan başlayalım.

27 Şubat 1955 de Kuzguncuk'ta doğdum. Karlı bir hava da doğmuşum. Doğduğum gün İstanbul da 1.5 metre kar varmış. Babam, Kuzguncuk'tan yürüyerek Zeynep Kamil Hastanesi'ne gelmiş ve buradan bin bir rica ile ebeyle anlaşıp tekrar Kuzguncuk'a yürüyerek gelmişler. İşte böyle çok zor şartlar içerisinde dünyaya geldim...

Kuzguncuğu anlatır mısınız bize? Biraz nostalji yapalım anılarınızla.

Kuzguncuk'ta daima çok mutlu bir hayatım oldu. Şahane yıllardı. İlkokulu burada bitirdim. O günleri unutamam. Keşke o yıllara tekrar geri dönebilsem. İrk, din, siyasi görüş ayrılığın yapılmadığı Kuzguncukluların birlikte, beraberce kardeşçe yaşadığı dönemlerdi.

Kuzguncuk, 1970'li yıllarda bir tiyatro sahnesi gibiydi. Bunu şimdi daha iyi anlıyorum. İsmet Babanın tam karşısında Yunus Restoran diye içkili bir mekan daha vardı. Restoranın caddeye bakan kapı kısmının hemen yanında Berber Erol abini dükkanı bulunuyordu. Hepimiz ona tıraş olurduk. Yine yanında bizim yaşlarda Kuzguncuklu Hüseyin adında arkadaşımız da çalışırdı. Çok nazımızı çekmişlerdi. İkisi de vefat etti. Allah gani gani rahmet eylesin. Üsküdar'dan kalkan dolmuş şoförlerinin bir çoğu Erol abinin dükkanının önünden geçerken, sırf onu kızdırmak için "P...k Erol" diye bağırırlardı. O da, hemen işi bırakır, onlara sinkaflı küfür sallardı. Bütün bunlar arkadaşların birbirine takılmasıydı.

AVRAM'IN ŞİPŞAKLARI

Kuzguncuk İcadiye Caddesinin derinliğine doğru giderken, Berber Muzaffer'in dükkanı vardı. Şimdi

burada "Nail Kitapevi" bulunuyor Cüce Vedat, Gündüz Kaptanoğlu'na kaptırdığı şapkasından dolayı basardı kalayı. Yukarıdan Avram hızlı adımlarla gelirdi, Kuzguncukluları eliyle fotoğraflarını çekirdi. Herkes poz verirdi. Avram -şak- diye iki eliyle patlatır, semti kakhaya boğardı.

NEREDE BANA ÇARPAN ARABA

Bir gün, Çapraz Dursun abimize araba çarpmıştı. Dursun abi, her zaman olduğu gibi içkiliydi. Çarpmanın şiddetiyle yere düşen Dursun abi bayıldı. Sürücü panikledi. Neyse ki, mahalleli adamı ikna edip gönderdi. Kolanya su derken çapraz yavaş yavaş aılmaya başladı. Bir sigara içtikten sonra tamamen kendine geldi. Sonrasında "Nerde olan bana çarpan araba" diye haykırınca millet gülmekten yere yatmıştı.

KUZGUNCUK BİR KÜLTÜR MERKEZİYDİ

Kuzguncuk da iki yazlık bir de cep sineması büyüklüğünde kışlık bir sinema bulunuyordu. Birbirinden güzel filmler seyrettik. Hatta, aşağıdaki Nur Sineması'nda Devekuşu Kabera Tiyatrosu, Barış Manço, Ersan ve Dadaşlar ve bunlar gibi bir çok sanatçıyı izledik dinledik. Yukarıdaki Altın Sinemasını Küçük kışlık sinamayı Bülent abi işletirdi. Nur Sinemasını Kaptanoğlu kardeşler tarafından, Kulaksız İsmail abiye işletmesi verilmişti. Bülent ve İsmail abiler sinemaların her şeyi ile makinistleriydi. Kışlık sinema da bizde tiyatro yapıyorduk. Geliri "Halka Hizmet Derneği" vasıtasıyla imkanı dar olan insanlara dağıtılmıştı. Daha bir çok anıyı da anlatabilirim...

İsmail abi, geri kalan kısımları da meraklıları sizin kitabınızdan okusunlar artık. Fakat şu efsane futbol takımı diyeceğim Onbiryıldız takımını sormadan edemeyeceğim. Nasıl bir iz bırakma bu?

TÜRKİYE'NİN EN İYİ KÖY TAKIMIYDI

Seni de dediğin gibi İstanbul'un belki de Türkiye'nin en iyi köy takımıydı. Kadrosunda,

Kuzguncuğun değerli abilerinden birisi de İsmail Aksoy'dur. 1955 te Kuzguncuk da doğdu. Aksoy, " On parmağında on marifet" olan çok yetenekli bir kişilik.

Uzun yıllar Kuzguncuk'ta yaşadıkdan sonra 2024 yılından beri Balıkesir- Burhaniye de yaşamını sürdürüyor. Burada Kuzguncuk'tan gelme 25 aile yaşamaktadır. İsmail Aksoy yıllarca çeşitli gemilerde çarkçıbaşı olarak çalışmış, onlarca ülkeyi gezmiş, buralarda anılar biriktirmiş. Gençliğin de mükemmel bir futbolcuydu. Sağ açık oynadı ve sol bekleri perişan ederdi. Ben de kendisini defalarca hayranlıkla seyretmiştim. Futbola Kuzguncuğun mahalle takımı olan Onbiryıldız da başlamıştı. Onbiryıldız, bir dönemin İstanbul'un en önemli futbol takımıydı. Oynadığı bütün maçları kazanan beraberliği bile olmayan, 90 dakika boyunca müthiş pres yapan, rakiplerini sahada adeta hapseden, çok koşan, mücadele eden, teknik kapasitesi yüksek takımdı... Bu bölümleri biraz sonra İsmail Aksoy'un ağzından dinleyeceğiz.



İsmail Aksoy, müzikle de büyük ilgisi olan, gitar çalan, şarkı söyleyen, söz yazar, beste yapan müzik tutkunuydu... Aksoy'un 2017 yılında "İleri Yayınevi" tarafından çıkan, "Benim Kuzguncuğum" isimli kitabı da bulunmakta.

Beşiştaş'ta yıllarca futbol oynamış Atakan Aksu, Vefa, Antalyaspor, Kocaelispor ve Fenerbahçe'de forma giymiş Turgay Aksu, Kırıkkalespor'da, hazırlık döneminde yer almış, fakat alacağı



Firtına Arap İsmail

ödenmediği için takımdan ayrılıp Çorumspor takımında futbol oynamış, o dönemin süper ligi sayılan takımlarda boy göstermiş kaliteli futbolcular Onbiryıldız'ın oyuncularındı. Ben de o dönemler de 3.Liginde yer alan Hopaspor takımının formasını giymiştim. Kadromuzda İstanbul'un çeşitli amatör takımlarında yer alan futbolcularımız da vardı.

Peki, Onbiryıldız nasıl kuruldu ?

KARAKAŞ AİLESİNİN UFKU

1970'li yıllarda Kuzguncuk'un saygın ailesi Feti Karakaş ve eşi Naşide Hanımın gayretleriyle kurulmuştu. O yıllarda yavaş yavaş başlayan, sonradan şiddetlenen sağ-sol kardeş kavgası pek çok cana mal olmuştu. Karakaş, ailesi kendi evlatları Nadir Karakaş ve diğer Kuzguncuklu gençlerin bu olayların uzağında kalsınlar diye, apartmanlarının 1.katını gençlere tahsis etmişlerdi. Takımın as futbolcusu Nadir de hepimizi toplayarak takımı kurmuştu. Takım kaptanlığını ise Şefik Erkuşlu arkadaşımız yapacaktı. Kısa zaman da mükemmel bir takım oluşturduk.

ÇALIŞTIRICIMIZ CEMAL KUNT İDİ

Kuzguncuk Üryanizade Sokak 5. nolu sokaktaki dairemizde, soyunur, formalarımızı giyip, dairenin önünden kalkan yarı-otobüs sayılan, sürücüsü rahmetli Ramazan amcanın arabasına binip maçlara giderdik. Çalıştırıcımız Cemal Kunt, başkanımız ise Şevket Bölükbaşı idi. İkiisi de takımımız için çok büyük fedakarlıklar yapan abilerimizdi.

Peihan Abla Futbol Turnuvası Hatırası



FENERBAHÇE A TAKIMINI DEREĞZINDA YENDİK

Hakikaten, çok uyumlu, futbolu çok iyi bilen, mükemmel futbolculardan oluşmuş süper bir takımdık. En önemli başarımız ise Fenerbahçe A takımını Dereğzındaki tesislerinde 1-0 yenmemizdi. Maçın golünü ise o gün kadroya takviye ettiğimiz ve Bursaspor'da yıllarca oynamış Baykul abi idi. Fenerbahçe'nin antrenörlüğünü Sabri Kiraz yapıyordu. Sabri Hoca maçtan sonra Fenerbahçeli futbolculara çok kızmış, "Mahalle

takımına yenildiniz, ayıp diye futbolcularına yüklenmişti. Keşke, dönemler liglerde mücadele etseydik. Kesinlikle en üst sıralarda yer alır ve hepimiz ünlü futbolcular olurduk diye düşünüyorum. Kuzguncuk Onbiryıldız mutlaka canlandırılmalı. Bu köyün artık bir takımı olmalı.

İsmail abi, bu güzel sohbet için size çok teşekkür ederim.



Yıldız Genç Takımı

Ayaktakiler soldan sağa Kaleci Arap İsmail, Bilagoy, Eyüp, Kemik Cengiz, Hamsi Ahmet, Rahmetli Kargalar Faruk. Oturanlar soldan sağa Ender, Laz Tahir, Süha, Uğur, Cihat....

Nedret beni geçmişe taşıdın. Hem unutmadan "Benim Kuzguncuğum" kitabında seninde emeğin oldu. Ayrıca sana bir kez daha teşekkür ederim.

Perran Kutman Futbol Turnuvası

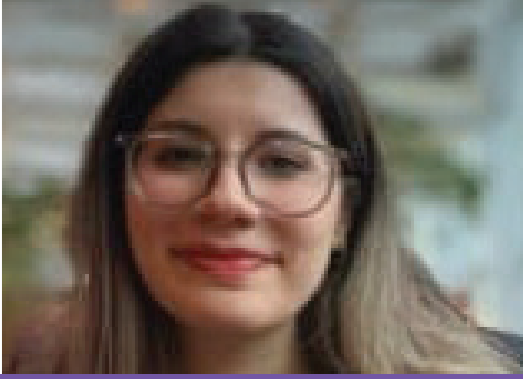
8 Ekim 1986 ile 3 Temmuz 1988 arasında iki sezon 74 bölüm olarak Boğazın en güzel köyünde çekilen "Perihan Abla" dizisinin Kuzguncuğun tanınmasında katkısı büyük. Özellikle oyuncuların, set ekibinin mahalleli ile uyumlu olması güzel hatıralar oluşturur. Kuzguncukluların Perran Kutman adına düzenledikleri futbol turnuvası vardır. Dizinin başrol oyuncusu Perran Kutman'ın (Perihan abla) vuruşu ile başlar.

Fotoğraf ise şampiyonluk kadrosunun ve Kuzguncukluların olduğu bir kare. Deli Yılmaz Elinde çiçek olan ise Mehmet Köksalan. Soldan İkinci futbolcu Cesur. Kapının önünde kolları bağlı olan İsmail Aksoy, Kaleci Mustafa, Ahmet Köksalan, Mustafa Ünal, Eşref Duran, Ertuğrul Atalay, Mustafa Morgül, Kemik Cengiz, Erdinç, Mustafa Morgül, Kemik Cengiz, Ahmet abi, Sarı Salih ve Suat abi. Ölenlere rahmet diliyoruz.



Yine bir şampiyonluk sonrası anısı

GENÇ YAZAR



Yaren Yılmaz

Her Olumsuzluğa Rağmen Bostan Hâla Yeşil, İskele Hâla Mavi

Kuzguncuk'ta genç olmak, sabah serinliğinde İcadiye Caddesi'nden yukarı doğru yürürken başlar. Fırınlardan yayılan simit kokusu, eski evlerin renkli cumbalarından sarkan sardunyalar, çocukluğunuzun bir yerinden tanıdık gelir.

Mahalleyi hâlâ bir mahalle yapan o sıcaklığı hissetmek; esnafla selamlaşmak, yüzlerde tanıdıklık bulmaktır. Genç olmak, Kuzguncuk Bostanı'nın yeşilinde dinlenmek, bir kitabın sayfalarına ya da gökyüzüne dalıp gitmektir. İskeleye inip Boğaz'a karşı oturmak, rüzgârı yüzünüzde hissetmektir. Biraz sabır, biraz denge; eskiyle yeniye birlikte taşınmayı öğrenmektir.

Bir yandan Çınaraltı ve Kuzguncuk Kahvesi'nde çay içerken, diğer yandan sokak sokak keşfe çıkmaktır. Perihan Abla Sokağı'nda fotoğraf çektirmek, Üryanizade Caddesi'nin taşlarını ezerek yürümek, tarihi kiliselerin ve sinagogların önünde bu mozağin bir parçası olduğunu hissetmektir.

Bazen sabah sahilde koşmak, bazen akşamüstü sahafları dolaşmaktır. Huzur, hayal ve kendini arayış... Tüm bunlar, burada genç olmanın anlamına dâhildir. Bu sokakların anlattığı hikâyeleri dinlerken, kendi hikâyeni yazmaya başlarsın.

Çünkü burada genç olmak, eski taşların arasında kendi rengini bulmak; ağaçların gölgesinde yolunu çizmektir. Ve şimdi, 2025'te Kuzguncuk daha kalabalık, daha telaşlı, daha çok ziyaretçisi... Ama yine de her köşede gençliğini saklayabileceğin bir an, bir alan kalır.

Artık genç olmak; kalabalığın içinde kendin kalabilmek, gürültünün içinde kendi sesini duyabilmektir. Bostan hâla yeşil, iskele hâla mavi... Ama yer bulmak biraz daha zor. Yine de Kuzguncuk, her dönemde aynı şeyi öğretir:

Geçmişin sayfalarında yürürken geleceğe bakabilmek. Zaman değişir, sokaklar değişir, insanlar değişir... Ama burada genç olmak hep biraz hayal, biraz huzur, biraz da cesaret ister.

ENDÜSTRİ MÜHENDİSİ

KUZGUNCUĞUN ÇINARLARI

Onlar ki bu güzel köyün en canlı tanıkları.
Zaman zaman İskele Kafe,
Çay ocağında, parkta, cami
gidişinde, bostanda görürüz.
İşte "Nice sağlıklı yıllara"
diliyoruz çınarlarımıza.
Sağlıklı ömür diliyoruz.

Manav Hikmet Erdoğan(95)
Aşık Muzaffer Güzel
Almanyalı Osman abi
Tekin Ökten
Celal Ayhan (87)
Hüseyin Bozacı(69)
Enver Vatandaşlar



Kuzguncuğun Sevgilisi Metin
günlük hasılatı sayıyor



Kuzguncuk'un demirbaşları
Hamdi Özbakır, İlker
Kocagözoğlu ve Yılmaz
Özbakır'dan yılın selfisi

ÖZLEM



Dursun Köse

Kuzguncuk: Köy Gibi Kalsın, Güzelliğine Gölge Düşmesin

Her zaman söylerim ya, "Kuzguncuk özeldir, güzeldir" diye... İstanbul'a gelip de Kuzguncuk'a uğramamak olmaz. O sokaklar, o samimi hava, yaz akşamlarının huzuru... İçinize işler, sizi çağırır.

Yakın zamanda sadece iki günlük kısa bir İstanbul ziyaretimde, yine kendimi Kuzguncuk yollarında buldum. Yanımda bu semti hep öve öve anlattığım bir arkadaşım vardı. Onunla birlikte havalimanından çıkar çıkmaz doğruca Kuzguncuk'a gittik. Yaz gecesi, hafta sonu... Kalabalık olağanüstüydü. Biz de bir köşeye oturup bir şeyler yiyip içmek istedik.

Ama karşılaştığımız fiyatlar karşısında şaşkınlık yaşadık. Bir bardak çay 50 lira, bir top dondurma 100 lira, bir kilo kiraz 800 lira... İçimden "Kuzguncuk Alaçatı'ya, Bodrum'a mı özenmiş?" diye geçirdim. Oysa ben bu semte dokusu bozulmamış köy, "ulaşılabilir bir huzur" olarak anlatmıştım. Bu fiyatlarla o ruhun yerini, ticari bir vitrin havası almış gibiydi.

Elbette talep arttıkça fiyatların yükselmesi doğal. Ama kontrolsüz artışlar hem ziyaretçileri hem de dokusu bozulmamış Kuzguncuk sakinlerini zorluyor. Kuzguncuk modern bir köy, bir yaşam alanıdır. Çocukların koştuğu, komşuluk ilişkilerinin yaşandığı bir yer. Bu kadar yüksek fiyatlar, "samimi Kuzguncuk" imajını zedeleyip "kazıklayan Kuzguncuk" algısına dönüşebilir.

Benzer durumu başka yerlerde de gördüm. Gürcistan örneği çarpıcıdır; bir dönem turist akınına uğrarken, kontrolsüz fiyatlar ve düşen kaliteyle cazibesini kaybetti. Türkiye'de de Bodrum, Alaçatı, Antalya gibi bölgelerde benzer bir kırılma yaşanıyor. Kuzguncuk da bu yolda ilerlememeli.

Buradan bir çağrı yapmak istiyorum: Lütfen bu güzel semtin doğallığını, sıcaklığını koruyalım. Fiyatlar makul olsun, mahalle kültürü yaşasın. Gelen insanlar "Kazıklandık" değil, "Kendimizi bir mahalleye ait hissettik" diyerek ayrılırsın.

Biz Kuzguncuk'u bir köy gibi seviyoruz. Ve öyle kalmasını istiyoruz. Çünkü Kuzguncuk, dokusu bozulmadan köy gibi kaldığı sürece güzeldir. Ama bu güzelliği korumak hepimizin sorumluluğu...

Selam ve sağlıklıla

Kuzguncuk'ta Hamburger Keyfi

Kuzguncuk Burger'da çıkar

Kuzguncuk, İcadiye Cd. No:
44, 34674 Üsküdar/İstanbul

@kuzguncukburgercafe





Röportaj: Furkan Şenol

O da bir Kuzguncuklu EYYÜP EPEKİNCİ

ile Edebiyat ve
Yaşam Üzerine

Kuzguncuk'un içinden çıkan bir sanatçı; kalemiyle olduğu kadar yönetmenlik ve yapımcılık becerileriyle de adından söz ettiren Eyyüp Epekinci'yi ağırlamaktan mutluluk duyuyoruz.

6 Haziran 1988'de Batman'da dünyaya geldi, lise eğitimini Batman'da, üniversiteyi de İstanbul Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo, Televizyon ve Sinema bölümünde okudu.

Geniş kapsamlı konuları ele aldığı belgesellerde de yeteneğini sergilemiş, yönetmenlik, görüntü yönetmenliği ve kurgu işlerini başarıyla icra etmiştir.

Edebiyat dünyasına katkıları da yayınevlerinde redaksiyon ve editörlük yaparak, çocuk kitaplarını yayıma hazırlayarak devam etmiştir. "Borçlu Olduklarımız" adlı derleme öykü kitabında yer alan "İyi Uykular" öyküsü ve Eğitim Sen öykü yarışmasında birincilik kazanan "Cango" öyküsüyle dikkat çekmiştir. Hâlen Kuzguncuk'ta, hikâye ve roman yazmaya devam etmekte, belgesel, kısa videolar ve sosyal sorumluluk projeleriyle de üretkenliğini sürdürmektedir. Kendisiyle, büyük beğeni toplayan romanı üzerine keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik. Romanınız hakkında okuyucularımıza kısa bir özet sunabilir misiniz? Hikayenin ana hatları nelerdir?

Elbette. İnvitro, okuyucuyu Başkomiser Dicle Navdar'ın gözünden İstanbul'un karanlık ve karmaşık dünyasına taşıyor. Hikâye, bir küvette bulunan bir doktorun cinayetiyle başlıyor. Dicle'nin soruşturması, onu sadece cinayetlerin değil, aynı zamanda mülteci düşmanlığı, tıp etiği ve özel hastanelerde dönen çok hassas meselelerin peşine düşürüyor. Kurgunun bir kısmı gerçek olaylardan uyarlamadır. Okuyucuyu sürekli gerçeklik ve kurgu arasında ince çizgi üzerinde düşünmeye sevk eden bir atmosfer yaratmaya çalıştım. Dicle'nin adalet arayışı ve bu karmaşık olaylar silsilesindeki kişisel yolculuğu, hikâyenin kalbinde yer alıyor.

Romanınız, okuyucuyu daha ilk sayfalardan itibaren sürükleyici bir atmosferin içine çekiyor. Özellikle karmaşık olay örgüsü ve Dicle gibi güçlü bir karakterle bu etkiyi nasıl yakaladınız?

Hikâyenin kendi doğal akışı ve karakterlerin içtenliği sanırım bu etkiyi yarattı. Ben sadece



onların sesine kulak vermeye çalıştım. Okuyucuların empati kurabilmesi için Dicle gibi bir karakterin iç dünyasını ve mesleki zorluklarını samimiyetle aktarmak önemliydi. İnsanların gündelik hayatın telaşı içinde bazen kendilerini unuttuklarını düşündüğümüzde, Dicle'nin de bu tempoda kendi iç hesaplaşmalarını yaşatması, karakterin gerçekçi bir karşılık bulmasını sağladı diyebilirim. Neticede, "kurgu zannettiklerimiz gerçek, gerçek bildiklerimiz tamamen kurgu" anlayışı, eserime yön veren bir pusula gibidir.

Romanınızda İstanbul'un farklı semtlerini ve yaşamlarını ustaca resmetmişsiniz. Bu mekânlar, olay örgüsüne ve karakterlerin ruh hallerine nasıl bir derinlik katıyor?

İstanbul'un her semtinin kendine özgü bir ruhu ve dinamiği var. Bağcılar gibi toplumun farklı ekonomik ve sosyal katmanlarından insanların bir araya geldiği yerler veya daha

BENCE



İdil Uygur

Mahalleimde Yabancı Gibiyim

Kuzguncuk'la en gerçek haliyle, biz bize kalabilmek artık sadece sabahın ilk birkaç saatinde mümkün. Gün ilerledikçe tanıdık sokaklar kalabalıkla doluyor, biz bile kendi mahallemizde yabancı gibi hissediyoruz. Büyüdüğüm yerde, bu his benim için sessiz ama zor bir yüzleşmeye dönüşüyor.

Patileriyle yanımda yürüyen ve sabahları bu mahalleyle yeniden tanışmamı sağlayan sadık dostumla çıktığım o erken saatlerde Kuzguncuk hâlâ bize ait. Sessiz, tanıdık, dingin. Hayvanlara yaklaşımla İstanbul'daki en nadir mahallelerden biri burası. Ama dışarıdan gelen kalabalığa engel olamıyoruz. Yine de sabahları, kısacık bir zaman diliminde de olsa, Kuzguncuk nefes alıyor.

düzenli ve ferah siteler, karakterlerin içinde bulunduğu durumu ve yaşadıkları zorlukları daha görünür kılıyor. Mekânlar, sadece bir fon olmaktan çok, karakterlerin seçimlerini ve ruh hallerini etkileyen canlı birer unsur haline geliyor. Bu da hikâyenin genel gerçekçiliğine katkı sağlıyor ve okuyucunun kendini o atmosferin içinde hissetmesini kolaylaştırıyor.



Eyyüp Epekinçi

Eserinizde toplumsal meselelere duyarlı bir bakış açısı sergilemişsiniz. Kitabınızda ele aldığınız bu hassas konuları işlerken nelere dikkat ettiniz?

En başta amacım, insanlık durumlarını ve karşılaşılan zorlukları olabildiğince tarafsız bir gözle aktarmaktı. Her karakterin kendi içinde bir doğrusu veya yanlışı olduğunu ne saf iyi ne de saf kötü olamayacağını göstermeye çalıştım. Bu konularda gerçeklerin ortaya çıkması için delilleri titizlikle incelemek ve okuyuculara farklı bakış açısıyla aktarmaya özen gösterdim. Okuyucunun kendi çıkarımlarını yapmasına olanak tanımak ve olayları kendi vicdanlarında değerlendirmelerini sağlamak istedim.

Roman, okuyucuya düşündürücü mesajlar verirken, aynı zamanda temposunu hiç düşürmüyor. Bu dengeyi nasıl kurdunuz?

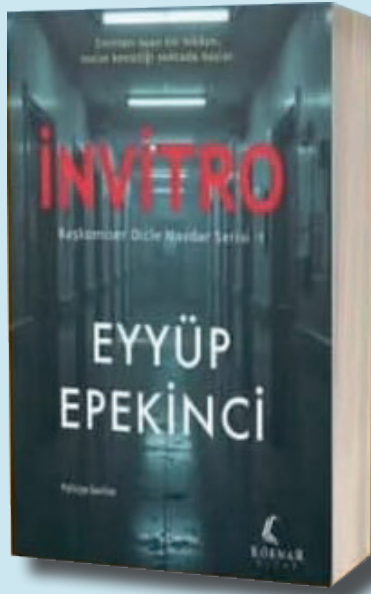
Hayatın kendisi bazen beklenenden hızlı ve karmaşık ilerler. Romanda da olayların iç içe geçmesine izin verdim, tıpkı yaşamın kendisinde olduğu gibi. Okuyucunun dikkatini canlı tutmak ve onları hikâyenin bir parçası yapmak için ritmi de korumak önemliydi. Bir dedektiflik hikâyesinde ipuçlarını dikkatlice takip etmek ve gereksiz detayları ayıklamak romanın akıcılığını arttırmak için çok önemlidir. Karakterler ve olaylara ait detaylar bu dengeyi kurmada bana yol gösterdi; romanda Dicle'nin de olayları kafasında çözümlemesi gibi.

Eserinizde gerçeklik ve kurgunun iç içe geçtiği bir yapı dikkat çekiyor. Yaratım sürecinizde bu dengeyi nasıl kuruyorsunuz ve okuyucularınızdan aldığınız geri bildirimler neler oluyor?

Yaşamdaki olaylardan ve gözlemlerden ilham alırım, ancak onları hikâyenin akışına uygun şekilde yeniden şekillendiririm. Okuyuculardan aldığım en güzel geri bildirim, karakterlerin ve olayların ne kadar "gerçek gibi" hissettirdiğini söylemeleri oldu. Bu da benim için en büyük ilham ve memnuniyet kaynağıdır.

Son olarak, romanınızla buluşan ve bu söyleşiye okuyan değerli okuyucularımıza ne söylemek istersiniz?

Okuyucularımızın bu hikâyelerde kendilerinden, çevrelerinden ya da insana dair evrensel duygulardan birer parça bulabilmesi, korkularla yüzleşme cesaretini, hayata tutunma azmini ve birbirimizi anlamaya çalışma çabasını hissettirebilirim ne mutlu bana. Umarım romanım, sadece bir okuma deneyimi olmaktan öte, düşündürücü bir yolculuk sunar. Edebiyatın düşündürücü ve değiştirici gücüne inanıyor, kalemimin bu yolda katkı sunmaya devam etmesini diliyorum. Serinin devamı olan ikinci romanım "Ferman" üzerinde çalışıyorum. Ayrıca çocuklar için "Tavuklar Birliği" diye resimli hikâye kitabı hazırladım. Bana epেকinci@gmail.com üzerinden iletişime geçebilir, www.epেকinci.com sitemi inceleyebilirler. İlginiz için teşekkür ederim.



HEM NALINA HEM MIHINA



Semih Yazıcıoğlu

Kuzguncuk El Değiştiriyor

Kuzguncuk artık o eski Kuzguncuk değil. Mahalle kültürüyle büyümüş, komşuluğu bilen insanlar birer birer çekilirken yerine gelenler burayı statü göstergesi sanıyor. Evler artık içinde yaşanacak yer değil, birer yatırım kalemine dönüştü. Eski Kuzguncuklular bile bu rüzgara kapılıp evlerini fahiş fiyatlarla kiraya vermeye başlayınca, özümüzü kendi ellerimizle ranta teslim etmiş olduk. Ticarethane zihniyeti mahallenin damarlarına kadar işlemiş durumda.

Bir de sonradan gelenler var ki, en çok onlar incitıyor. Sanki yıllardır buradaymış gibi davranıyorlar ama davranışlarında hep bir yapaylık var. Ses tonları, bakışları, selam verişleri bile Kuzguncuk'un ruhuna yabancı. Hem kültürü yozlaştırıyorlar, hem de mahalleyi vitrine çeviriyorlar. Kuzguncuk'un adı kaldı ama kendisi usulca silinip gidiyor. Artık aramızda mahalleli değil, lokasyonun prestijinden pay kapmaya çalışan yabancılar var.

İMZA-SÖYLEŞİ

DAVETLİSİNİZ

19 AĞUSTOS 2025

SAAT 19:00

KARAFFE CAFE

Bahçelievler No:24/3 Bodrum - Turgutreis

0532 515 96 96

KUZGUNCUKLULARI BEKLİYORUZ

Röportaj: Olcay Demir

Kuzguncuklu bir akademisyen ve sanatçı

Prof.Dr. Mehmet Tıǧlı

BAŞKA BİR
KUZGUNCUK
YOK**Bize kendinizi tanıtır mısınız? Kuzguncuk ile nasıl tanıştınız?**

Marmara Üniversitesi İşletme Fakültesinde akademisyenim. Ayrıca Marmara Üniversitesi Mezunları ve Akademisyenleri Derneğinin (MÜMAD1883+) Başkanlığını yürütüyorum. Bir yanımda ise sanat. Uluslararası ödüllü kısa film yönetmeniyim.

Aslında İstanbul Acıbadem doğumluyum. Kuzguncuk ile ilk tanışmam burası dışında doğan birisi için, efsane Perihan Abla dizisini izlemekle gerçekleşti. 1989 yılında ablam Nerime Güllük buraya yerleşince semti iyice tanımaya başladım. 2001 yılında ise ev alarak bizzat kendim yerleştim.

Sizi Kuzguncuk'a bağlayan şeyler neler oldu?

Öncelikle tarihi-coğrafi dokusu ve demografik yapısı diyebilirim. Her sokağında ayrı bir lezzet barındıran, çok kültürlülüğün uyum içinde var olduğu bir semt. Semtin kendi

insanları saygılı ve yardımsever. Her zaman kendinizi güvende hissedebileceğiniz bir yer. Deniz ulaşımının bulunması ve raylı sistemlere yakın olması da çok önemli bir etmen burada yaşamak için. Ayrıca martıları ve dört ayaklı dostlarımızı da eklemek istiyorum. Gönüllü semt sakinleri bu dostlarımızın aşı, beslenme ve kısırlaştırma gibi konularda kontrolünü iyi sağlıyor.

Kısa filmlerinizi çekerken hiç Kuzguncuk'ta çalıştınız mı?

Toplam 7 film yaptım. Bunlardan 3 filmimin bazı sahnelerini Kuzguncuk'ta çektim. Ayla Algan ile yaptığımız Yüksek Kalori, Mahmut Gökgöz ile Çınar ve son olarak da Selda Alkor ile yaptığımız Refüj adlı filmlerimde. Kuzguncuk'un dokusunu kaybetmemiş ve diğer semtlerde rastlanamayacak özel yapıları bu semte yer vermem için etkili oldu. Ayrıca hala yeşilin korunabildiği bir semt olması, Çınar filminde dev çınar ağaçlarının heybetli bir şekilde yer almasını sağladı. Çekimlerde dizi ya da uzun metraj film ekiplerinden daha az sayıda ekiple çalışmam ve Kuzguncuk'ta yaşayan birisi olarak çekim saatlerini rasyonel bir şekilde tespit edebilmem, semtin doğal akışında hiçbir sorun teşkil etmedi. Ortaya samimi ve doğal filmler çıkmasında Kuzguncuk'un ambiyansının rolü çok büyüktür. Çekimlerde destek olan merhum Muhtarımız Sayın Ali Faik Kaptan'ı da bu vesileyle anmak isterim.

Kuzguncuk'u şu anki görünümüyle değerlendirirseniz, semtte gördüğünüz sorunlar nelerdir?**EN ÇOK ÜZÜLDÜĞÜM GELENEKSEL ESNAFIN YOK OLMASI**

Beni en çok üzen şey, ekonomik sebeplerle Kuzguncuk'un geleneksel esnafının yok olmasıdır. Neler mi diye sorarsanız, yufkacısından, terzisine, tuhafiyecisinden bakkalına hepsinin semtimizde yeri ayrıydı. Genelde emekli sakinlerimizin uygun fiyatla çay içebildiği arada kağıt oynadığı kıraathanelerin de yokluğu hissediliyor. Ne yazık ki mevcut kafeler yerlisinden ziyade günübirlik dışarıdan gelen ziyaretçilerine hitap ediyor.

ARAÇ TRAFİĞİ, SES KİRLİLİĞİ ÇEKİLMEZ OLDU

Bilhassa hafta sonu, yaya ve araç trafiği ile ses kirliliği evlerimizin içine bile etki ediyor. İtiraf edeyim. Hafta sonları semtten kaçıyorum. Çözümü bulmakla yükümlü kamu birimlerine ise ciddi iş düşüyor. Ekonomik, sosyal ve ekolojik dengenin bir arada düşünülerek bir çözüm modeli geliştirilmesi şart. Her ne kadar kulağa hoş gelmesede Avrupa'da ya da ülkemizin bazı illerinde olduğu gibi cezai yaptırımlar uygulanabilir. Bilhassa çöp ve trafik kurallarını ihlal durumlarında. Bu köye sahip çıkmak zorundayız zira başka Kuzguncuk yok. Bundan sonra da olamaz zaten.

Son olarak Kuzguncuk'a dair ne söylemek istersiniz?

Klasik bir cümle olacak ama hepimiz bu güzide semtimize sahip çıkmalıyız. Önce kendi sokağımızdan başlayarak. Öğrenilmiş çaresizlik denilen 'ben mi sorunu çözeceğim canım' anlayışını bırakıp çözüme yönelik adımlar atmamız.



Prof.Dr. Mehmet Tıǧlı -Aktör Mehmet Tıǧlı
Rahmetli Muhtarımız Faik Kaptan



Ayla Algan ve Prof.Dr. Mehmet Tıǧlı

VİTRİN



Özgün Sezen Atalay

Kuzguncuğa Kafeler Değil Kalpler Sığsın

Bir insanın kim olduğunu yalnızca aldığı eğitim belirlemez yürüdüğü Sokaklar penceresinden sarkan sesler de onun karakterini örer.

Kuzguncuk böyle bir mahalledir. Bir yandan tarihin ağırlığını taşır, diğer yandan çocukların oyun seslerini. Farklı inançların, kültürlerin ve dillerin yan yana yaşadığı bu semtte, insanlar birlikte olmanın dilini öğrenmeden konuşmayı öğrenemezler.

Burada büyüyen genç, bir bakıştan niyeti anlar. Farklı olanı tanımadan reddetmez, aksine, tanıdıkça sever. Çünkü Kuzguncuk'ta hoşgörü bir seçenek değil, bir refleks gibidir.

"İnsan gittiği yeri değil, geldiği yeri taşır üzerinde." Derler büyüklerimi ve doğduğun yerin kokusu kolay çıkmaz teninden değilse bile, davranışlarından sızır dışarı.

İstanbul'un kalabalığında kaybolmayan nadir seslerden biri. Sokaklarında yürürken yalnızca bir semtte değil, bir hafızada, bir kültürde, bir birlikte yaşama ahlakında dolaşırsınız. Ermenisi, Rum'u, Türk'ü Bu mahalle tarih boyunca bir arada olmanın, saygının ve hoşgörünün minyatür bir modeli oldu. Herkes kendi kimliğiyle var olurken, bir başkasının varlığına saygı gösterdi. Bu, yalnızca tarih kitaplarında rastlanacak bir bilgi değil biz Kuzguncuk çocuklarının karakterine işlemiş bir gerçektir.

Eskiler der ya, -komşu komşunun külüne muhtaçtır. Biz, külüne değil, gözüne, gönüne, selamına muhtacıyız artık. Çünkü o eski mahalle kültürünün üzerine yavaşça bir şeyler örtülüyor. Kafeler.. Sandalyeleri sokağa taşan, kaldırımda yürümeye yer bırakmayan kalabalıklar... Bazen evimizin sokağında yürürken bile "acaba burada biriyle karşılaşır mıyım" umuduna sığınırız, çünkü o tanıdık yüz, bize bir parça "ev" hissi veriyor.

Kuzguncuk bir zamanlar çınarların gölgesinde kitap okuyan gençlerin, komşusuna tabağıyla giden annelerin, okuldan eve dönerken her köşede "merhaba" diyen birinin sesini duyduğunuz bir yerdi. Şimdi her köşe bir "marka" her duvar bir "fon". Samimiyetin yerine estetik, güvenin yerine konsept geldi ama biz, hala o gölgede büyümüş çocuklarız. Her dili bilsek de, önce mahallenin dilinden konuşuruz. Bizim için "farklılık" bir çatışma değil, zenginliktir. Bizler hoşgörünün, anlaşmanın, birlikte yaşamanın mümkün olduğunu Kuzguncuk'ta öğrendik.

Bugün Kuzguncuk, geçmişin renklerini hala taşıyor, ama bu renklerin üzerine yeni katlar ekleniyor. Renkleri çoğaltmak, karıştırmak sorun değil. Mesele o renklerin ruhunu kaybetmemesi. Çünkü "Bir ağacın kökü ne kadar derindeyse, fırtınaya o kadar dayanıklıdır." Biz de o köklerden gelen çocuklarız.

Ve belki de bu yüzden...

Kuzguncuk hala bizizdir, ama artık biraz daha dikkatle sahip çıkılması gereken bir emanettir. Olsun önceden evimizi ama şimdi menümüz var. Çok renkliliğin sessiz ustası Kuzguncuğa sadece Türkiye'nin değil dünyanın ihtiyacı var.

UNUTMAYIN KARAKTER MAHALLEDE MAYALANIR



Mahallemizin ayrılmaz üçlüsü Yılmaz Özbakır, Ruşen Topkara ve Murat Uslu muhabirimize yakalandı.



Klasik Kuzguncuk Sohbeti: Mustafa Yılmaz, İhsan Özbakır, Mücahit Kirenci, Okan(Denge), Hasan Basri Yıldız, Burhan Karaçam, İmam Aydın Vatan



Kuzguncuğun biricik ablası Nadire Kocagözoğlu



Kuzguncuk 1960

EĞRİ VE DOĞRU



Dr. H. Turan Baş

Mahalle Dayanışması

Üsküdar'ımızın otuzüç mahallesinin gözbebeği, beş komşu mahalle ile çevrili, beş cadde ve ellibir sokakta mükim yaklaşık 5.300 sakinimizin yuvası Kuzguncuk'da kardeşliği ve dayanışmayı eksik etmeyelim. Unutmayalım ki, buna yakın sayı kadar da muhtelif nedenlerden taşınmış ancak gönül bağı ile mahallesine bağlı eski komşularımız vardır.

İşte bu paydaşlar arasında mahalle dayanışması için başlıca hasletlerimizi geliştirmeliyiz. Bunların başında selâmı esirgmeden yaymak gelir. Selâmlamaktan ve verilen selâma ise fazlası ile karşılık vermekten imtina etmeyelim. Alışverişimizde, restoran ve kahve seçiminde bütçemiz ve zamanımız yettikçe mahallemiz esnafına öncelik vermeliyiz.

Belediye temizlik işlerinin yetersiz kaldığı dönemlerde kapımızın önünü süpürmek ve yıkamak özellikle ana caddemizde alışkanlık olmalıdır. Tartışma yerine hoşgörüyü, çekiştirme yerine dayanışmayı günlük hayatımızda alışkanlık yapmalıyız. Abartılı siyasî tartışmalardan kaçınmalıyız. Malayâni içi boş sohbetleri faydalı içerikle doldurmalıyız.

Eskilerimizi atık haline dönüştürmeden ihtiyaç sahiplerine ulaştırılmak üzere Muhtarlığımıza teslim edelim. Başta ana caddede olmak üzere gecenin ileri saatlerinde gürültü, yüksek sesli müzik, korna ve tamirattan kaçınmalıyız. Yalnız, özürlü ve hasta yaşlı komşularımıza alışverişleri ve sair ihtiyaçlarının tedarikinde yardımcı olalım.

Başta Kuzguncuk Spor Kulübü olmak üzere mahallemizin sosyal ve sportif faaliyetlerine destek verelim. Okulumuzun, Caminin, Muhtarlığın ve Mahalle derneğimizin yardım çağrılarına kayıtsız kalmayalım. Hastane ziyaretine, cenaze ve dualarımıza katılımı azami gayret edelim.

Kuzguncuk'lular sadece hâlen mahallemizde oturanlardan ibaret değildir. Mahallemize bağlı kalmış eski komşularımız da ikâmetleri burada olmasa bile gönüllerimizde paydadır. Gerçek Kuzguncuk'lu sadece burada oturduğu süre ile değil, esas mahallesine ruhen ve madden verdiği katkı ile orantılı hatırlanır.

Sağlıkla kalın



Yenilgisi ve beraberliği yok.

EFANE KUZGUNCUK ONBİRYILDIZ TAKIMI



Ayaktakiler soldan sağa: Nadir Karakaş, Kaleci Kel Arif, Semih, Beyaz İsmail, Rahmetli Ertuğrul, İrfan, Serdar. Oturanlar soldan sağa: Arap İsmail, Karga Faruk, Rahmetli Turgay, Şefik.